

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/585/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115219955
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4115219955.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobkyne: N. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. T., J. D. XXX, zast. advokátkou Mgr. Barborou Novákovou, so sídlom Nitra, Štefánikova 15, proti žalovaným: 1. Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom Martin, P. O. Hviezdoslavova 10628/23B, 2. Dražobná spoločnosť, a. s., so sídlom Bratislava, Gunduličova 3, IČO: 35 849 703, zast. advokátskou kanceláriou STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s. r. o., so sídlom Bratislava, Vlčkova 18, IČO: 36 795 038, 3. S. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. T., S. N. XXX/X, o určenie neplatnosti dražby nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12. apríla 2016 č. k. 18C/355/2015-168 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 2. rade **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalovaným v 1., 2. a 3. rade náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, § 150 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia súdu prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa písomne podanou žalobou zo dňa 26. 06. 2015 prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd rozhodol o žalobe na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. N. T.. Vo veci samej súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom zo dňa 3. decembra 2015 č. k. 18C/355/2015-150, a to tak, že žalobu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania ponechal na samostatné rozhodnutie. Úspešným žalovaným v 1. a 3. rade náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si náhradu trov konania neuplatnili a žalovanému v 3. rade žiadne trovy nevznikli. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania žalovaného v 2. rade mal za to, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre to, aby žalovanému v 2. rade v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 OSP náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie vzhliadol tieto dôvody v osobných, zárobkových a majetkových pomeroch žalobkyne, keďže nemá žiadny príjem. S manželom nežije v spoločnej domácnosti a sama sa stará o 3 deti, z toho 2 nezaopatrené. Rozhodnutím Centra právnej pomoci jej bol dokonca ustanovený advokát. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že vyššie uvedené dôvody možno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, a teda také, ktoré odôvodňujú rozhodnutie o trovách konania podľa § 150 OSP, keď práve rozhodnutie o trovách konania podľa § 142 ods. 1 OSP by v danom prípade sa javilo ako neprimerane tvrdé pre žalobkyňu. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, ako aj z vyššie uvedených skutočností, súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 08. 12. 2011 č. k. II. ÚS 563/2011-14, podľa ktorého účelom ustanovenia § 150 ods. 1 OSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že

tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný v 2. rade, namietajúc, že uznesenie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP a v konaní došlo k vade uvedenej v ustanovení § 221 ods. 1 písm. f) OSP podľa § 205 ods. 2 písm. a) OSP. Mal za to, že nakoľko žalovaný v 2. rade dosiahol vo veci samej plný úspech, je zrejmé, že všetky úkony právnej pomoci žalovaného v 2. rade boli z pohľadu jeho procesnej obrany využité dôvodne a účelne, teda v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 mu patrí nárok na ich náhradu. Poznamenal, že ustanovenia § 150 ods. 1 OSP nemožno vykladať izolovane od iných ustanovení OSP, predovšetkým treba brať zreteľ a cítiť si zásadu úspechu, resp. zodpovednosti za výsledok sporového konania upravenú v § 142 ods. 1 OSP ako na základnú zásadu, ktorou sa riadi rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového konania. Priamo zo znenia prvej vety § 150 ods. 1 OSP totiž vyplýva, že súd by mal rozhodovať podľa neho iba vo výnimočných prípadoch, čo potvrdzuje aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 12/2015-16 zo dňa 14. 01. 2014). Podľa jeho názoru, vzhľadom k tomu, že druhá veta ustanovenia § 150 ods. 1 OSP priamo stanovuje základné kritérium pre skúmanie dôvodov hodných osobitného zreteľa, mal súd prvej inštancie prednostne posudzovať naplnenie tohto predpokladu a skúmať, či strana, ktorej sa náhrada trov priznáva, uviedla skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý jej patril, a teda, či náležite splnila povinnosti súvisiace s unesením dôkazného bremena a bremena tvrdenia už pri prvom úkone adresovanom súdu prvej inštancie. Ďalej uviedol, že zo spisu je pritom zrejmé, že žalovaný v 2. rade sa už pri prvom úkone vyjadril ku všetkým skutočnostiam vyplývajúcim zo žaloby a svoje vyjadrenie podporil aj početnými a relevantnými dôkazmi, na základe ktorých súd prvej inštancie hneď na prvom súdnom pojednávaní uskutočnenom dňa 06. 10. 2015 vyniesol rozsudok, ktorým žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Zároveň sa žalovaný v 2. rade a jeho právny zástupca z dôvodu hospodárnosti konania a zamedzenia zbytočného navyšovania trov konania ospravedlnili zo súdneho pojednávania, a teda je zrejmé, že svojim konaním sa snažili čo najviac eliminovať vznik trov konania. Zdôraznil, že žalobkyňa ako iniciátorka súdneho konania nepredložila v priebehu súdneho konania jediný dôkaz svedčiaci o opodstatnenosti jej žalobného návrhu. Zo strany žalobkyne sa preto jednalo o zjavne účelové a zbytočné iniciovanie sporového konania, ktorého stranou sa bez vlastného pričinenia stal aj žalovaný v 2. rade, ktorému následne reálne vznikli náklady spojené s poskytovaním služieb odbornej právnej pomoci v prospech procesnej obrany svojich práv a právom chránených záujmov. Tvrdil, že z tohto dôvodu by žalobkyňa, ktorá bola v súdnom konaní 100% neúspešná, mala žalovanému v 2. rade ako svojmu procesnému oponentovi nahradiť aspoň časť nákladov spojených s jeho úspešnou procesnou obranou. Podľa jeho názoru má žalovaný v 2. rade právo, aby bol aspoň sčasti „odškodnený“ žalobkyňou za jej účelový a nedôvodný žalobný návrh, pričom ustanovenie § 150 ods. 1 OSP umožňuje súdu rozhodnúť aj o čiastočnom priznaní trov konania úspešnej strane. Ďalej dal do pozornosti, že jednou z námietok vznesených žalobkyňou bola aj skutočnosť, že žalovaný v 2. rade jej doposiaľ nevrátil zvyšok z výťažku z dražby. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalovaný v 2. rade opakovane a rôznymi spôsobmi kontaktoval žalobkyňu za účelom vrátenia zvyšku výťažku z dražby, avšak žalobkyňa na návrhy žalovaného v 2. rade nikdy nereagovala. Zvyšok výťažku dražby činí sumu 391,37 eura. Uviedol, že touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie v uznesení taktiež nezaoberal, pričom ide o skutočnosť, ktorá má na majetkové pomery žalobkyne priaznivý dopad, pretože ona je subjektom, ktorému prináleží čiastka 391,37 eura, z ktorej by mohli byť uhradené trovy konania žalovaného v 2. rade v prípade, ak by ich súd prvej inštancie žalovanému v 2. rade celkom alebo aspoň sčasti priznal. S poukazom na vyššie uvedené mal za to, že uznesenie súdu prvej inštancie je postavené na nesprávnom právnom posúdení veci, a to z dôvodu nesprávnej interpretácie a aplikácie obsahu právnej normy, vzhľadom na špecifické okolnosti danej právnej veci. Tiež bol toho názoru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vykazuje vadu arbitrárnosti, nakoľko súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania nevysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami danej právnej veci, a to: na jednej strane zbytočné a účelové iniciovanie súdneho konania žalobkyňou, nepredloženie akýchkoľvek relevantných dôkazov žalobkyňou a na druhej strane maximálna hospodárnosť v postupe žalovaného v 2. rade, keď hneď pri prvom úkone, ktorý mu patril, uviedol všetky skutočnosti a dôkazy a žalovaný v 2. rade a jeho právny zástupca sa súčasne ospravedlnili z účasti na nariadenom pojednávaní len preto, aby nevznikali ďalšie trovy konania spočívajúce v ďalšom úkone právnej služby, náhrade za stratu času a cestovných výdavkov a rovnako tak skutočnosť, že žalobkyňa má právny nárok na vyplatenie zvyšku výťažku z dražby vo výške 391,37 eura. Dospel k záveru, že bolo porušené jeho právo

na spravodlivý proces a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom. Následne si žalovaný v 2. rade vyčíslil trovy právneho zastúpenia v zmysle § 9 a nasl. vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Uviedol, že odmena za jeden úkon právnej pomoci predstavuje 253,94 eura bez DPH a celkovú sumu trov právneho zastúpenia vyčíslil na 792,26 eura s DPH (2 úkony právnej služby pred súdom prvej inštancie a 1 úkon právnej služby v odvolacom konaní). Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že uloží žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie vo výške 628,60 eura a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 162,66 eura na účet právneho zástupcu žalovaného v 2. rade, a to všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V prípade, že odvolací súd vzhľadom na dôvody na zrušenie uznesenia súdu prvej inštancie, žalovaný v 2. rade žiadal o zrušenie uznesenia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalovaného v 2. rade sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Mala za to, že súd prvej inštancie správne právne vec posúdil a správne aplikoval § 150 ods. 1 OSP. Stotožnila sa s odôvodnením súdu prvej inštancie, že použitím tohto ustanovenia má súd možnosť zmierniť dôsledky právnych noriem, ktoré by inak boli pre strany konania neprimerane tvrdé. Podľa jej názoru na jej strane sú dôvody hodné osobitného zreteľa, a to v jej osobných a majetkových pomeroch. Poukázala na rozhodnutie Centra právnej pomoci Kancelárie Košice, sp. zn. 6375/2015-KaKe zo dňa 13. 05. 2015, ktorým jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že vzhľadom na jej príjmy a majetkové pomery splnila zákonom stanovenú podmienku - stav materiálnej núdze pri priznaní právnej pomoci bez jej finančnej účasti a taktiež v odôvodnení rozhodnutia je skonštatované, že je splnená podmienka vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu. Tvrdila, že ona využila svoje právo, ktoré je dané zákonom o dobrovoľných dražbách a v zákonnej lehote podala na súd žalobu na určenie neplatnosti dražby v súlade s § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Spolu so žalobou predložila súdu všetky listinné dôkazy, ktoré mala k dispozícii a ktoré dosvedčovali skutočnosti, ktoré v žalobe namietala. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 5/2006 a uviedla, že žalovaný v 2. rade je akciovou spoločnosťou, ktorá podniká na trhu s financiami a nehnuteľnosťami. Konštatovala, že je presvedčená, že nepriznanie náhrady trov konania nebude mať významný dopad na majetkové pomery žalovaného v 2. rade, na rozdiel od dosahu priznania náhrady trov konania na jej majetkové a sociálne pomery. Tvrdila, že pre ňu by malo zaplatarenie náhrady trov konania v takej výške, ako si uplatňuje žalovaný v 2. rade, závažné dôsledky, keďže je v hmotnej núdzi, stará sa o maloleté dieťa a momentálne býva v podnájme, na ktorý jej prispieva rodina. Taktiež namietala vyčíslenie trov právneho zastúpenia zo strany žalovaného v 2. rade a mala za to, že v tomto prípade nemožno určiť hodnotu sporu v peniazoch, a teda, že tento spor má hodnotu 9.200 eur, nakoľko v takej sume bola vydražená nehnuteľnosť. Hodnotu určenia neplatnosti nejakého právneho úkonu, nie je možné vyčísliť v peniazoch. Mala za to, že z uvedeného dôvodu sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určuje podľa § 11 ods. 1 vyhlášky ako jedna trinástina výpočtového základu, keďže hodnotu veci alebo práva nie je možné vyjadriť v peniazoch alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami (písm. a)). Dodala, že taktiež z tejto základnej sadzby tarifnej odmeny je potrebné vychádzať aj vtedy, ak je klientom fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži na bývanie (písm. c)). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 2. rade potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v 2. rade bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. V prejednávanej veci sa žalobkyňa žalobou doručou súdu prvej inštancie dňa 26. 06. 2015 domáhala určenia neplatnosti dražby realizovanej dražobníkom (žalovaným v 2. rade), konanej dňa 31. 03. 2015 o 9.20 hod. s miestom konania dražby: BEST WESTERN Hotel Capital, Nitra, Farská 16, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. N. T.. Tiež žiadala, aby súd uložil žalovaným v 1. až 3. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V žalobe žalobkyňa tiež žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, a to z dôvodu jej osobných a majetkových pomeroch, a

preto podaním zo dňa 13. 07. 2015 doručila súdu prvej inštancie vyplnené a podpísané tlačivo pre dokladovanie pomerov strán konania pre oslobodenia od súdnych poplatkov. Podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 21. 07. 2015, žalobkyňa žiadala o nariadenie predbežného (neodkladného) opatrenia, a preto súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29. júla 2015 č. k. 18C/355/2015-46 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému v 3. rade povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov, úprav a prác na nehnuteľnostiach bližšie špecifikovaných v predmetnom uznesení, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18C/355/2015. Rozsudkom zo dňa 3. decembra 2015 č. k. 18C/355/2015-150 súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol tak, že žalobu zamietol. O trovách konania si vymenil rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Následne na výzvu súdu žalobkyňa na preukázanie svojich osobných, zárobkových a majetkových pomerov zaslala súdu prvej inštancie vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov strany konania a súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, ktorým žalovaným v 1., 2. a 3. rade náhradu trov konania nepriznal.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s ustanovením § 473 CSP k zrušeniu Občianskeho súdneho poriadku. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Civilný sporový poriadok zavádza novú definíciu trov konania, pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania do jeho skončenia. Nová právna úprava druhy trov konania nevymedzuje ani príkladným výpočtom, ako to bolo v ustanovení § 137 OSP. Trovami konania spravidla sú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Aby sa výdavky, ktoré v konaní vznikli, mohli považovať za trovy konania, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, že musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní. Výdavky, ktoré strana nepreukázala a neodôvodnila, nemôže súd považovať za trovy konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP. Zjednodušene povedané, ak má strana záujem, aby sa napríklad jej náklady na cestovné považovali za trovy tohto konania, musí výšku cestovného zdokladovať a zároveň zdôvodniť, kedy a z akého dôvodu tieto výdavky vynaložila. Požiadavka účelnosti vynaložených výdavkov ostáva aj v novej právnej úprave zakotvená. Podľa doterajšej právnej úpravy v § 142 OSP súd prisudzoval v rámci náhrady trov konania len trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, v novej právnej úprave je požiadavka účelnosti jedným zo základných predpokladov toho, aby sa vynaložené výdavky mohli považovať za trovy konania. Aby mohli byť vynaložené výdavky považované za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda za trovy konania, musia byť vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania; ich vynaložením sa musí sledovať buď procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo procesná obrana proti takémuto nároku (nález Ústavného súdu SR z 31. júla 2008, sp. zn. IV. ÚS 147/08). Každú jednu zložku výdavkov, teda aj každý úkon právnej služby, ak je strana (či iný subjekt) zastúpená advokátom, musí súd posudzovať samostatne.

Dôležitou je tiež požiadavka, aby výdavky, ktoré majú byť považované za trovy konania, boli aj skutočne vynaložené v konaní, teda nemôže ísť napríklad len o pohľadávku štátu na zaplatenie súdneho poplatku; vyrubený súdny poplatok na to, aby mohol byť považovaný za trovy konania, musí byť aj zaplatený. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania splnenia predpokladov pre posudzovanie výdavkov ako trov konania leží na strane sporu.

13. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej strane nahradiť trovy konania úspešnej strane. Môže tak urobiť podľa § 257 CSP (pôvodne § 150 ods. 1 OSP) a rozhodnúť tak, že žiadnej z účastníkov nepriznáva náhradu trov konania. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdom. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na tú stranu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať preto z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a rozhodnutie musí byť aj náležite odôvodnené.

14. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

15. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď na uvedený prípad aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 OSP (§ 257 CSP). Je zrejme, že súd prvej inštancie riadne zistil a aj adekvátne odôvodnil postup pre aplikáciu § 150 ods. 1 OSP (§ 257 CSP). Súd prvej inštancie dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom na osobných, zárobkových a majetkových pomeroch žalobkyne, pričom uviedol, že žalobkyňa nemá žiadny príjem, s manželom nežije v spoločnej domácnosti a sama sa stará o 3 deti, z toho 2 nezaopatrené. Tiež dodal, že advokát jej bol ustanovený rozhodnutím Centra právnej pomoci. Odvolací súd má za to, že aj napriek tomu, že v konaní žalobkyňa nebola úspešná, nie je možné konštatovať, že táto skutočnosť vylučuje použitie ustanovenia § 257 CSP, pretože pri aplikácii § 257 CSP treba brať do úvahy aj také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť na postoj strán konania. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné v danom prípade prihliadnuť i na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade je riadne fungujúca akciová spoločnosť a nepriznanie trov konania v predmetnom spore nebude mať významný dopad na jeho majetkové pomery.

16. Na základe vyššie uvedených skutočností mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil, v čom vidí dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočnosť prípadu, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že nakoľko žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).